

212. Krisztus Urunknak

Kolozsvár, 1744.

Krisz - tus U - runk - nak ál - dott szü - le -
 té - sén Mond - junk an - gya - li
 dalt meg - je - le - né - sén,
 Mely Bet - le - hem - nek me - ze - jén nagy
 ré - gen, Zen - gett e - kép - pen:

2. A magasságban dicsőség Istennek! Békesség legyen földön embereknek, És jóakarát mindenféle népnek, És nemzetségnek!
3. Eljött már, akit az atyák rég vártak, Sok királyok is, kit látni kívántak, Kiről próféták jövendőt mondtak, Nyilván szólottak.
4. Ez az Úr Jézus, a mi Messiásunk, Aki által lett bűnünkből váltságunk, Világosságunk, megigazulásunk, Boldogulásunk.
5. Örülnek ezen a mennyei szentek, Földön a hívek lélekben örvendnek. Ajkáról minden igaz keresztyénnek Így zeng az ének:
6. Hál'adás legyen az Atya Istennek, Ő szent Fiának, a ma születettnek, A Szentléleknek, mi bölcs oktatóknak, Vigasztalónknak!

7. Ó, örök Isten, dicső Szentháromság, Szálljon mireánk tőled világosság! Távozzék tőlünk bűn és szomorúság, Legyen vidámság!

Pécselyi Király Imre (1590–1641)